

CÉDULA NÉLKÜL*

Tv-film

Szereplők:

PIROSKA	HÁZMESTERNE
PÉTER	FŐBÉRLŐ
DÓDI	ÜGYVÉD
JOLÁN	RENDŐRTISZT
ÉVA	RENDŐR ÓRMESTER
BABY	I. ÜLNÖK
DR. VARGA	II. ÜLNÖK
ÖZV. SÁROSINÉ	I. FÉRFI
EGYEDI	II. FÉRFI
BÍRÓ	GÉPÍRÓNÓ
I. ASSZONY	I. ÖREGASSZONY
II. ASSZONY	II. ÖREGASSZONY

Várakozók, hallgatóság, utcai járókelők, lakók.

Történi: napjainkban, Budapesten.

1. JELENET

Péter albréleti szobája, hangsúlyozottan kicsiny. Egy heverő, egy háromajtós szekrény, egy könyvespolc az ágy felett, egy éjjeliszekrénynek alkalmazott zsúrkocsi, egy ócska vaskályha, egy kisebb asztal, egy szék, egy fotel. A kétszárnyú ablak az udvarra, az egyik ajtó a fürdőszobára, a másik az előszobára nyílik.

Szeptemberi délelőtt. A szobát csak a zsúrkocsin álló kislámpa világítja meg, a redőnyt leengedték.

A heverőn — takaró alatt — Baby hasal. Húszéves, egyetemi hallgató, afféle „neorealista” szépség. Szőke, vékony, gyors észjárású, unott. Felkőnyököl, s miközben cigarettázik, az ujjait nézegeti.

A fürdőszobából Péter nyit be, papucs, pizzamanadrág van rajta, s a vállára vetett fürdőköpeny. Huszonnyolc éves, nyílt tekintetű, ügyvéd, melankóliára hajlamos, komoly.

BABY (hátra se néz) Tudod mit csinállok? Nézegetem az ujjaimat.

PÉTER (megáll) Mit?

BABY Az ujjaimat.

PÉTER (kedves egykedvűséggel) Ahogy jólesik, gyermekem.

BABY (felül a takaró alatt) Ha otthon csinálnám, apu megkérdezné: „Már megint unatkozol?” Anyu meg rámszólna: „Mikor voltál utoljára manikűrözteni?” Te meg azt mondd... Hm. Talán ezért jó veled.

PÉTER (a székre dobja a fürdőköpenyét, cigarettát vesz az asztról, rágyújt) Van egy kis tej. Kell?

BABY (nemet int) M-m. (Elneveti magát.) Mindennap iszod?

PÉTER (nevet) Állandóan.

BABY Amikor a feleségeddel éltél, akkor is? (Szünet.) Te! Mondd meg nekem, de abszolút őszintén mondd: gondoltál valaha is arra, hogy engem feleségül végy?

* Cédula a telefonkönyvben címmel 1961-ben mutatta be a televízió a szerző televíziós filmjét. Mihályfi Imre rendezésében. Ez az ircdalmi film-forgatókönyv tulajdonképpen a folytatása. Azonosak a szereplők, azonos a helyszín cselekménye, mondanivalója önállóan is megáll. az előző film ismerete nélkül is megérthető. A Cédula nélkül forgatását rövidesen megkezdik a televízió műtermében.

PÉTER (azonnal, meggyőződéssel) Soha.

BABY És arra, hogy szerelmes vagy belém?

PÉTER Nem vagyok.

BABY (diadallal) Én se! Én se! Hogy ezt miért nem lehet megérteni? Egyszerűen jó veled, slussz-passz. Itt nyugalom van, szabadság, őszinteség... Akit előtted ismertem, Tibor, tudod, ő is azzal toltta el, hogy mindent túlbonyolított. Addig kereste „ügyünk mélyén” az érzelmet, míg megtalálta önmagában s attól kezdve elviselhetetlenné vált.

PÉTER Az igazi érzelem keresés nélkül jön, azt hiszem.

BABY De ne jöjjön! Nem kell. Minek! Így sokkal egyszerűbb. Hidd el, mi is azért tudjuk elviselni egymást most már hónapok óta, mert nem akarunk egymástól semmit. Szabadságérzésünk van egymás mellett és ez kell. (Ellenkező hangszállal.) Na, gyere, ülj ide mellém egy kicsit, úgys mindjárt mennem kell.

PÉTER (lepöccenti cigarettájáról a hamvut) Ma mit hazudtál otthon? (Leül a heverőre.)

BABY Ma van az évnnyitó, kérlek. Hering módra áll a nép az aulában, a rektor kezét fog a gólyákkal, és hosszan és ünnepélyesen dumál. Tavaly velem is kezét fogott. Lagymatag volt a keze, kiábrándító. Amíg az én kezemet fogta, már a soron következő gólyára nézett. És te? Csúsztatott szabadnap?

PÉTER (bólint) Ugye még nem meséltem neked Piroskáról?

BABY Kiről?

PÉTER Még senkinek se meséltem. Most se mondanám el, ha reggel... amikor mentem a tejért...

BABY (biztatja) Na, na? Sztori?

Szünet.

PÉTER Fél éve... Dehogya, több már. Farsang vége volt. Összeismerkedtem az utcán egy lánnyal. Szegedről jött fel, öngyilkos akart lenni, vele császkáltam egész éjjel, aztán feljött hozzám...

BABY Hát ide éjjel is fel lehet jönni?

PÉTER Akkor még nem itt laktam, hanem egy kollégámmal.

BABY (alig titkolt örömmel) És most valami malacság jön?

PÉTER Semmi malacság. Semmi. Az ég világon semmi nem történt. Csak megérte, hogy visszajön.

BABY (cinikus sóhajjal) És nem jött. Minek engedted ki a markodból? Ne félj, ha... akkor visszajött volna. Ez az a nagy sztori?

PÉTER (lehajtja a fejét) Nem tudom elmesélni.

BABY (érdeklődéssel) Szeretted?

Szünet.

PÉTER Ma, amikor mentem a tejért, mintha őt láttam volna. Egy kisebb bórönd volt nála, nézte a házakat... Akárhogy igyekeztem, nem tudtam jól megfigyelni az arcát. (Belelendül.) A túloldalon ment, és ez a reggeli rohanás az utcán... Olyan izgatott lettem, hogy...

BABY Tehát szeretted.

PÉTER (csendesebben) Mire rászántam magam, hogy átmenjek a másik oldalra, addigra eltűnt a szemem elől. Mint a filmekben. (Megsimogatja Baby arcát.) Ne haragudj, azóta csak ő jár az eszemben.

BABY (hálás az őszinteségért) Főztek egy kávét?

PÉTER (meghökken) Most? Minek?

BABY (mosolyog) Anyai szívjóságba estem. (Belemarkol Péter hajába.) Aranyos vagy, tudod? (Kiugrik az ágyból.) Na, hol a kávé?

PÉTER Nincs itthon egy szem se.

BABY Majd én hozok. (Már öltözik.)

PÉTER Ugyan! Maradj csak.

BABY Mindenképpen mennem kell. Na, engedd meg, hogy hozzak.

PÉTER Hát, ha nagyon akarsz inni... Addig felöltözöm. Aztán majd elkísérlek egy darabig.

BABY Szia. (Kisiet.)

Péter széttárt karral végigdől a heverőn, kezével megkeresi a zsúrkocsin a hamutartót, eloltja a cigarettát. Behunyja a szemét. Nemsokára felugrik, a fürdőszobába megy, nyitva hagyja az ajtót.

Az előszobába vezető üveges ajtón át látni Piroskát, amint a nyitva felejtett lakásajtón belép az előszobába. Húszéves, óvónő, karcsú, barna, nagy szomorú szemekkel. Haja kócos kissé. Alig hallható „jó napot”-ot mond, körülnéz, vár, leteszi a bőröndjét. Aztán Péter ajtajához jön, benéz az üvegen, kopog, vár, újra kopog, lassan lenyomja a kilincset, belép, a fürdőszobából kiszűrődő világosságra figyel. Egyre ijedtebben néz körül, már-már visszalépne, de megembereli magát.

PIROSKA Van itt valaki?

PÉTER (hirtelen lép ki a fürdőszobából, már ing, nadrág, cipő van rajta) Ki az?

PIROSKA Jaj! (Rémülten kapja össze a kezét.)

Szünet.

Péter felismeri a lányt, egy-két tétova lépést tesz felé. Megáll. Szünet. Piroska tekintete kifényesedik.

PIROSKA (súgja) Péter.

PÉTER Szervusz (Piros...

PIROSKA Péter! (Péterhez fut, a nyakába borul.) Péter, Péter!

PÉTER (átölelve tartja) Mégis téged láttalak reggel.

PIROSKA (még öleli) Láttál?

PÉTER Igen, csak nem voltam egész biztos...

PIROSKA Miért nem szóltál?

PÉTER Messze voltál, a másik oldalon, aztán el is vesztettelek szem elől, meg... mondom, hogy...

PIROSKA (két kezébe fogja Péter arcát, a szemébe néz) Tudod, mennyit álmodoztam erről a pillanatról?! Mennyit vártam! Reggel óta járkálok a környéken. Egyszer bemerészkedtem a kapu alá is, hogy megnézzem a névjegyzéket, hátha nem jól mondta a régi házmester a címedet. Úgy szégyelltem bemenni hozzá, de egyáltalán nem emlékezett rám. Képzeld, egyáltalán! De te, ugye, rögtön megismertél?

PÉTER (végre elmosolyodhat) Hát, persze. Téged ne ismertelek volna meg?

Szünet.

PIROSKA Nagy füst van. Csak most keltél fel?

PÉTER Igen... Csúsztatott szabadnapom van éppen.

PIROSKA Még mindig üzemi jogász vagy? Ugyanott?

PÉTER Igen. De ül már le... (Gyorsan.) Vagy megint csak látogatóba jöttél?

PIROSKA Nem, Péter, én végleg jöttem.

PÉTER Akkor miért nem írtál?

PIROSKA Sokszor nekikezdtem, de... Mit ér a holt betű? Amit éreztem, azt úgy se tudtam volna megfogalmazni. Inkább vártam. Te is vártál? Mindig?

PÉTER Vártalak.

PIROSKA Anyám meghalt, eltemettük, a munkakönyvemet kikértem. Szabad vagyok, és hiába él a nővérem is (Pesten, azért most már igazában senkim sincs, csak te. (Ismét a fiúra borul.) Mondd, miért nem írtál, miért nem kerestél?

PÉTER Miért nem adtad meg a címedet?

PIROSKA Azért megkereshetnél volna. Éppen úgy lett volna szép. Emlékszel a cédulára a telefonkönyvben, a cédulára, amelyik megmutatja, hogy kihez tartozunk? Annak is hittem, pedig csak mese volt, amit én találtam ki. De hát nem kell már cédula a boldogsághoz. Nagyon szeretlek, Péter. Szeretlek. Nem tudom másképp mondani.

PÉTER (élénken) Van egy nagyszerű ötletem. Menjünk el abba a presszóba, ahol először ültünk, amikor megismerkedtünk. Gyere!

PIROSKA (körülnéz) Milyen kicsi szoba. Először csináljunk rendet.

PÉTER *(visszatartja a lányt)* Azon a farsangéjszakán azt mondtad: túl nagy az a szoba. Kis szobába több boldogság fér. Ezért költöztem ide.

PIROSKA *(csendesen)* Nem mertem megkérdezni. De elhiszem. Neked mindent elhiszek!

Piroska az ablakhoz fut, felhúzza a redőnyt, ebben a pillanatban toppan be az ajtón Baby. Péter intene neki, de késő, Piroska megfordul.

PIROSKA Udvarra nyílik ez az ab...? *(Észreveszi Babyt.)*

PÉTER *(kinnal)* Engedjétek meg, hogy bemutassalak benneteket egymásnak. *(Babyra mutat.)* Egy ismerősöm, aki... *(Piroskára mutat.)* és Piroska, aki...

BABY *(mosolyog)* Ő az, akiről meséltél? Nahát, igazán kedves. Tényleg.

BABY *(Piroskához siet, barátságosan kezét nyújt)* Baby. *(Szünet.)* Hát, itt van a kávé. És most rohanok, mert... *(Piroskához; kedvesen.)* Tudod, nagyon szigorú anyukám van. *(Az asztalra teszi a kávé, elveszi a fotelról a táskáját, a zsúrkocsiról az öngyújtóját, egy pillanatig megáll, mert nem tudja, hogyan búcsúzzon Pétertől. Aztán fiúsan kezét ráz vele is.)* És fel a fejjel. Igaz? Szia, fiatalok! *(Könnyedén elsiet.)*

Szünet.

PÉTER *(egy lépést tesz Piroska felé)* Nem szeretném, ha félreértenéd. A helyzet kétségtelenül olyan, hogy... hogy... Nézd, dadogok. *(Sóhajtván leül a székre.)* Ülj le. Kérlek szépen. *(Piroska nem mozdul.)* *(Szünet.)* Vártalak, mindig vártalak, ez az igazság. Boldog voltam, hogy rád találtam. Úgy jöttél, mint az álom. És amikor felébredtem, csak ebbe az álomba kapaszkodhattam. Kiszíneztem, kikerekítettem utólag minden részletét. Nem tudtam és nem akartam elfelejteni. És éjszakánként újra vártam az álmot. De két éjszaka között mindig visszatértek a nappalok is. Hét hónapja mentél el, hét hónapig nem jöttél vissza és már erőlködnöm kellett, ha emlékezni akartam a szád vonalára is, a nevetésedre...

PIROSKA *(kitör)* Tudod te, mit mondasz?

PÉTER Magyarázom, hogy...

PIROSKA *(közbevág)* Csupa, csupa... *(Csendesen.)* Csupa múlt idő. *(Szünet.)* Babinak hívják ugye? Milyen egyszerű az egész, istenem.

Piroska sírva fakad, majd kislét az előszobába, felkapja a bőröndjét és elmenekül. Péter tehetetlenül nézi, dermedten ül. Aztán az ablakhoz ugrik, kinéz, a szoba közepére jön, megáll, kifut a lakásból.

A lépcsőházban, a korlátnál, kiált: „Piroska”! Senki nem felel, rohan a lépcsőn lefelé. A ház kapuján kilépve, vakítja a szikrázó napfény. Körülnéz, de Piroskát nem látja sehol. Megfordul, visszalép a kapun, és lassan elnyeli a félhomályos udvar.

2. JELENET

Aznap este. Péter csatangol az utcán. Az árkaós ház elé ér, ahol Piroska nővére, Jolán és katonatiszt férje lakik. Áll, nézi a kapuban kifüggesztett orvost, kozmetikust, szabót hirdető táblákat. Amikor Dódi hátba veri, ijedten fordul hátra. Dódi szintén 28 éves, nagyon cinikus, de kedves modorú ügyvéd, talpraesett fickó.

DÓDI Apa! Ne nézd csak, a szent ember!

PÉTER *(nevet)* Szevasz, Dódi. Rég nem láttalak.

DÓDI Te költöztél el, nem én. És hogy érzed magad Szent Ilona szigetén?

PÉTER Hol?

DÓDI Hát minek hívják azt a neorealista szépséget, akivel a múltkor láttalak?

PÉTER Láttál? *(Legyint.)* Á, nem érdekes.

DÓDI Te jóisten. *(Gúnyjal.)* Egy nőre azt mondani: „Nem érdekes?” Egy nőre! Bátyuska, te züllesz.

PÉTER *(türelmetlenül)* Mondd, te örökké marhászkodsz? A születésed óta egyfolytában?

DÓDI És még mindig bírom!

PÉTER Én már nem. *(Elfordul.)*

DÓDI *(a házra néz)* Hanem ez a ház ismerős. Te egyszer már vártál itt egy lányt. Megvan! Éppen azt a lányt, aki elmart tőlem. Hiszen már külön laksz! Miért nem otthon várod?

Szünet.

PÉTER Miért beszélsz olyasmiről, amihez nem értesz? Az egész világ a te agyad szerint forog, azt hiszed? Fogalmad sincs az egészből, de a szád be nem áll.

DÓDI *(vérig sértve)* Ha jól akar neked az ember, akkor...

PÉTER *(gyorsan)* Elhiszem, pensesz. De a te jószágod...

DÓDI Nem kötelező. Isten őrizz, hogy rád erőltessem. Lehet, hogy huligánnak tartasz, de erőszakos nem vagyok. Na, ég veled. *(Elsiet.)*

Péter döbbsen és egy kicsit bánatosan is néz utána, aztán bemegy a ház kapuján. Modern ház, zárt, fedett udvar, tiszta folyosók, fehér lépcsők. Péter felnéz: a ház négyemeletes. Felmegy az első emeletre, csenget az egyik ajtón. Amíg vár, ruháját igazítja. Belülről kinyitják az ajtó közepén levő hosszúkás üveglakot. Öregasszony dugja ki a fejét.

PÉTER Jó estét kívánok. Nem tudom, hogy...

ÖREGASSZONY *(nagyon hall)* Kit keres?

PÉTER Nem tudom, jó helyen járok-e?

ÖREGASSZONY Nem tudja, kít keres?

PÉTER Piroskát. Itt lakik Piroska?

ÖREGASSZONY Hogy hívják?

PÉTER *(körülnéz, hangosabban)* Piroska!

ÖREGASSZONY Ó, meghalt szegény, még tavaly. Nem volt életrevaló, két hónappal hamarabb hozta a gölya néni. Tetszik tudni, a lányom nem is bánta, mert a fiú....

PÉTER *(idegesen)* Köszönöm. Köszönöm, néni. Minden jól.

Péter felmegy a második emeletre. Rövid töprengés után becsönget egy ajtón. Vár. Újra csönget, majd harmadszor is, nem nyitnak ajtót. Most a szomszéd lakásnál próbálkozik. Csengetésére azonnal nyílik az ajtó, melynek nyílásában középkorú, de élveteg arcú nő jelenik meg, pongyolában. Pétert látván, azonnal felderül az arca.

KÖZÉPKORÚ NŐ Tessék. Tessék csak beljebb.

PÉTER Köszönöm szépen, de... Van önnek egy Piroska nevű húga?

KÖZÉPKORÚ NŐ Nincs testvérem. *(Dühösen.)* Nem is volt! *(Becsapja az ajtót.)*

Péter daktat a lépcsőn felfelé. Becsönget egy másik ajtón. Belülről gyerekhang hallatszik.

GYEREK Ki az?

PÉTER Én vagyok. Egy... egy bácsi. Nem nyitod ki?

GYEREK Azt mondta anyukám, nem szabad kinyitni senkinek.

PÉTER És hol van anyukád?

GYEREK Moziba ment apuval.

PÉTER *(mosolyog)* És neked van testvéred?

GYEREK Nincs. *(Öntudatosan.)* Én egyke vagyok.

PÉTER *(sóhaj, leül az ajtó elé, a küszöbre)* Nem ismersz egy Piroska nevű lányt a házban?

GYEREK *(kis szünet)* Nem. Én minden lányt ismerek. De Piroska nincs. Csak egy Piri van.

PÉTER Van? Hány éves?

GYEREK Most megy oviba.

PÉTER És te hány éves vagy, te... te (kisokos?)

GYEREK Hébéves leszek. Elsős.

PÉTER És szeretsz iskolába járni? (Kis szünet.) No, szeretsz?

GYEREK Kicsit.

PÉTER Apukádék miért nem vittek el a moziba?

GYEREK Azt mondták, felnőtteknek való filmet adnak.

PÉTER És nem félsz egyedül itthon?

GYEREK Á... Nézem a tévét.

PÉTER Jó műsor van?

GYEREK Állati klassz. A Meztelen diplomata.

Péter most meglátja a folyosó végén nyíló ajtóból kilépő katonatisztet, aki erre tart. Péter felugrik, s miután a tiszt elment mellette, a folyosó végéhez indul.

GYEREK Bácsi. Bácsi! Nincs itt senki?

Miután nem kap választ, kinyitja az ajtót, kilép, meglátja Pétert a folyosó végén, férfias hangon igyekszik kiáltani:

GYEREK Ott nem civil lakik!

Péter messziről inti csendre, a gyerek vállat von, visszazugad a lakásba. Péter csenget. Jolán nyit ajtót. Harmincéves asszony, a korán virulók és korán hervadók fajtájából. Most ráadásul gondterheltek is látszik.

JOLÁN Tessék.

PÉTER Kezicsókolom. Elnézést kérek a zavarásért. (Piroska itthon van?)

JOLÁN Ma érkezett meg. Milyen ügyben keresi?

PÉTER Én... Tudniillik régi ismerősök vagyunk, és gondoltam, hogy ha nem zavarnék túlságosan...

JOLÁN Jöjjön beljebb. Nem zavar. (A kezét nyújtja.) Kovácsné.

PÉTER (belép) Doktor Juhász Péter.

Jolán előremegy, Péter utána. Péter látja az előszobában Piroska bőrdíkjét.

JOLÁN (már a szobába érve) Vendéget hoztam.

PIROSKA (feltűnik a szobaajtóban) Kicsoda?

PÉTER Szervusz, Piroska.

PIROSKA (elhűlve, de örömmel) Szervusz.

Jolán kissé gyanakvóan néz rájuk, aztán a székre mutat.

JOLÁN Hát üljön le, kedves... ne haragudjon, nem értettem a nevét.

PÉTER Péter. Juhász Péter. (Leül.)

Jolán a Péterével szemben álló székre, Piroska távolabb, a díványra ül.

JOLÁN És honnan ismeri a húgomat?

PIROSKA Ó, már régóta. Járt Szegeden is, sokszor.

PÉTER Legutóbb is találkoztunk, amikor Pesten járt. Bizonyára említette.

JOLÁN (hazudik) Hogyne! Szóval magáról beszélt annyit? Na, végre láthatom is.

PÉTER Többször is készültem jönni, de nem tudtam pontosan, hogy hol laknak.

JOLÁN És most hogyan jött rá?

PÉTER A házat persze, ismertem. Emlékeztem, hogy a férje katonatiszt, láttam, honnan jött ki, és így.

JOLÁN Maga kész nyomozó. Ez a foglalkozása is?

PÉTER Nem, nem. Ügyvéd vagyok.

JOLÁN (nevet) Na, akkor magának sok pénze van.

PÉTER Ilyesmivel nemigen dicskedhetem.

JOLÁN Csak ne szerénykedjen. Egy autót meg egy öröklakást már biztos összekapart magának.

PÉTER Albérletben lakom és autóbuszbérletem van.

JOLÁN *(elkedvetlenül)* Igen. *(Piroskához.)* Nem is szólsz a vendéghez?

PIROSKA Annyira meglepődtem, hogy eljött, hogy...

PÉTER *(gyorsan, Jolánhoz)* Hogy is mondta? Éppen ma jött meg? Nahát, mi-csoda szerencsém van. És meddig marad?

PIROSKA Végleg Pesten maradok.

JOLÁN Nem tud egy óvónői állást valahol?

PÉTER Most éppen nem. Sajnálom. Pedig szoktam tudni. Majd utána nézek.

PIROSKA Kedves vagy, előre is köszönöm.

Szünet.

PÉTER És hogy van a kedves mama?

JOLÁN Augusztusban meghalt.

PÉTER Jaj, bocsánat...

JOLÁN Nincs semmi baj. Nem tudhatta.

Szünet.

PÉTER *(feszeng)* Hát akkor... Még egyszer elnézést, hogy zavartam.

JOLÁN Nem kell sietnie. *(Piroskához.)* Igazán nem értelek, úgy ülsz, mint egy fababa. Vagy... haragban voltatok?

PIROSKA Dehogy. Nagyon rendes fiú. Szorgalmas, komoly, megbízható. Hát nem meséltem?!

JOLÁN *(ingerülten)* Mondtam, hogy mesélted. *(Péterhez.)* Egész nap nem bírok a kisasszonnyal. Talán fáradtság, vagy még a gyász. Ugyanis a temetés óta most látom először. *(Péter feláll.)* Azért jöjjön el máskor is. A férjemmel is megismerkedhetne egyszer.

PÉTER Köszönöm a meghívást. *(Piroskát nézi.)* Még egyszer elnézést a...

JOLÁN *(feláll, kezét fog Péterrel, Piroskához)* Kísérd ki szépen a vendégedet.

PÉTER *(Jolánhoz)* Kezicsókolom.

JOLÁN Viszontlátásra.

Péter megy előre, Piroska utána. Az előszoba ajtajában Péter hirtelen megáll, megfordul, két kezével megszorítja Piroska vállát. Nézi.

PÉTER Tudod, miért kerestelek. Jössz?

Piroska bólint. Péter felkapja a bőröndöt és kisetnek a lakásból.

3. JELENET

Péter lakása, egy héttel később, este. A zsúrasztalon villanyrezsó, rajta konzervdoboz. Piroska most melegíti a vacsorát. Péter az asztalt rendezi. Vidám. Ünnepelesen helyez el rajta két villát, kenyeret. Az asztal közepére régi ezüsttálat talál a szekrény tetején. Erre a tátra teszük majd a konzervet. Péter megáll, a levegőbe szagol.

PÉTER Isteni szaga van.

PIROSKA *(int)* Pssz. Meghallják.

Péter most a villákat nézegeti. Ég a tettvágytól. Tiszta zsebkendőt kerit, azazal fényesíti az evőeszközöket.

Piroska felemelné a konzervdobozt, de azonnal elengedi, felszisszen.

PIROSKA *(ijedten ságja)* Csendben. Meghallják.

Ketten fogják meg és szinte diadalmenetben viszik a dobozt az asztal felé. Kíntről éles zörejt hallatszik, hirtelen megállnak. Szünet.

PIROSKA *(ságja)* Borzasztó ez.

PÉTER *(ságja)* Egész nap nincsenek itthon.

PIROSKA De minden este így megy. Mintha loptam, vagy öltem volna.

Leteszi a tátra a dobozt, egymásra nevetnek, Piroska játékos pukedlit csinál.

PIROSKA Uram, a vacsora előállt.

PÉTER *(két kezébe kapja Piroska fejét, nagy csókot nyom az arcára)* Jó étvágyat, te tündér.

Felkapják villájukat s a fejük összeér, amint egyszerre a doboz fölé hajolnak. Ekkor kopogtatnak a fürdőszoba ajtaján.

PÉTER Bújj el.

Piroska Péter kezébe nyomja a villáját, s lábujjhegyen kilopakodik az előszobába, az üveges ajtón kukucskál vissza a szobába. Újabb kopogtatás.

PÉTER Ki az?

FŐBÉRLŐ Bezárkóztott?

PÉTER *(harsányan)* Bezártam? Nahát! Nyitom már. *(Nem tud Piroska villájával mit kezdeni, végül kabátja belső zsebébe dugja. Az ajtóhoz megy, ki nyitja.)* Parancsoljon.

FŐBÉRLŐ *(nem mozdul)* Nem zavarom?

PÉTER *(készséggel)* Dehogy. Tessék parancsolni.

Főbérő 45 év körüli, szigorú arcú kistisztviselő. Gondosan nyirt angol bajusza van, selyem háziköntöst visel, kezében pipa. Lassan, szimatolva jön be.

FŐBÉRLŐ Evett?

PÉTER Igen, éppen vacsorához készülődtem.

FŐBÉRLŐ *(asztalhoz megy, beleszagol a dobozba)* Mi ez?

PÉTER Vesevelő.

FŐBÉRLŐ *(meglátja a villanyrezsót)* Miért nem gázon melegít? Megmondtuk, hogy az benne van a lakásban.

PÉTER Igen, de nem szívesen zavarok. Meg aztán van ebben a kis rezsóban valami romantikus.

FŐBÉRLŐ A villanyrezsó sokat fogyaszt. Kérem, mellőzze a jövőben.

PÉTER Hajlandó vagyok hozzájárulni a villany...

FŐBÉRLŐ A rezsó tűzveszélyes is. Mi sem használunk ilyesmit. Adjon valami papundecklit vagy ilyesmit, legyen szíves.

Péter a divány alól cipődobozt húz ki, annak tetejét veszi le. Amíg lehajol, Főbérő a köntöse csücskével megfogja a konzervesdobozt és leemeli az ezüsttálcáról, aztán a Pétertől kapott lapra teszi. Az ezüsttálcát a hóna alá csapja.

FŐBÉRLŐ Ezt magamhoz veszem, ha nem haragszik. Ez nem erre való.

PÉTER Rendben van. Ezenkívül óhajt még valamit?

FŐBÉRLŐ Óhajtok. *(Leül, rágyújt)* Mondja kérem, fogad itt Ön, hogy úgy mondjam, vendégeket?

PÉTER *(zavarban)* Nem tudom, miért kérdezi?

FŐBÉRLŐ *(kimérten)* Feleljen, kérem. *(Szünet)* Talán még emlékszik a megállapodásunkra. Ön itthon lehet egész nap, éjjel is olvashat, a konyhát, a fürdőszobát használhatja, saját tüzelőjével fűthet és mindez csupán ötszázért. De nő ide be nem teheti a lábát. Ezt egyszer leszögeztük, ugye?

PÉTER *(kitör)* Akár leszögeztük, akár nem, ez embertelenség.

FŐBÉRLŐ Öt hónappal ezelőtt ön nem tiltakozott.

PÉTER És ha véletlenül megszeretek valakit? Én felnőtt ember vagyok, aki...
Hogy lehet ilyet komolyan gondolni?

FŐBÉRLŐ Ebben a lakásban komolyan szokták gondolni, amit mondanak.

PÉTER Hajlandó vagyok többet fizetni.

FŐBÉRLŐ Ez nem pénzkérdés, kérem, ez, hogy úgy mondjam, morális szempont.

PÉTER *(leül a diványra)* Menjek a ligetbe, vagy a hegyre? Az erkölcsösebb?

FŐBÉRLŐ Ez már nem tartozik ránk, ugye?

PÉTER Ez nem? És a feleséget römizni küldeni, amikor jön a bejárónő, az erkölcsösebb? Ez kire tartozik?

FŐBÉRLŐ *(felszisszen)* Legyen okos, fiatalember. Ön stratégiailag, hogy úgy mondjam, nincs offenzív helyzetben.

PÉTER Magukra vagyok utalva. Persze. Értem én. Tehát ne árulkodjak.

FŐBÉRLŐ Egymásra utaltságunk kölcsönös. Nekünk, ugyebár a pénzre van szükségünk. Meg aztán van, ugye, hogy úgy mondjam, férfiszolidaritás is a világon. Nézze *(Körülnéz, halkabban)*, nappal sose vagyunk itthon. Akkor nem jó magának?

PÉTER Nem tudom, miért éppen öt hónap után mondja ezt.

FŐBÉRLŐ De tudja. Újabban, mintha női hangokat hallanánk innen esténként. A feleségem nagyon ideges emiatt. Ő küldött át.

PÉTER Hallgatónak is?

FŐBÉRLŐ Ne gyanúsítson, ügyvéd úr, mert felingerel és arra késztet, hogy bizonyítsak.

PÉTER Nahát! Csak nem hiszi, hogy bújtatok valakit?

FŐBÉRLŐ Én nem hinni jöttem, kérem, hanem beszélgetni. És most be is fejezem. Nyomatékosan felhívom a figyelmét, hogy ez a lakás nem éjjeli menedékhely. Ami szép lehetett esetleg Gorkijnál, az, he-he, felettébb kellemetlen lehet Juhász Péter doktornál. *(Feláll, Péterhez megy, kedélyesen.)* Nappal azt csinál, amit akar. Nem szólok a feleségemnek. És általában nem szólunk a feleségemnek. Velem lehet tárgyalni, kérem. Emberek vagyunk. Na, rendben van? *(Péter bólint, fel se néz.)* Jó éjszakát.

Főbérő, hóna alatt az ezüstitálcával kivonul. Pirooska lassan benyit a szobába. Péter felugrik, átöleli.

PIROOSKA *(súgja)* Látod, mennyi bajt okozok neked. Ha lesz állásom, akkor talán bevesznek valami lányszállásra. De ha visszamennék Jolánhoz az igazolványokért, nem engedne el.

PÉTER *(simogatja)* Soha, soha többé nem engedlek el magamtól. Valahogy majd csak elintézzük. Na gyere, együnk.

Az asztalhoz mennek, Péter visszaadja Pirooskának a villát. Zavartan mosolyognak. Óvatosan körülnéznek. Pirooska leül, nagyot sóhajt, bánatosan súgja.

PIROOSKA Te, ez a vacsora kihűlt.

4. JELENET

Másnap délelőtt, Péter albérletében. Pirooska port törölget, fején pöttyös kendő. Kirázza a rongyot az ablakon, megnézi magát az ablaktükörben, a haját igazítja: boldog.

Csengetnek. Pirooska az ajtóhoz ugrik, figyel. Újabb csengetés. Pirooska vár. A harmadik csengetésre kilopakodik az előszobába, ajtót nyit. Jolán lép be. Pirooska gyorsan behúzza nővérét a szobába, becsukja az ajtót, liheg az izgalomtól.

PIROOSKA Hogy találtál ide?

JOLÁN Egy hete kereslek. Megérdemelted volna, hogy a rendőrséggel nyomoztassalak.

PIROOSKA Szerencséd van, nincsenek itthon.

JOLÁN *(hangosan)* Nekem van szerencsém?

PIROOSKA Jaj, ne kiabálj. Úlj le.

JOLÁN *(leül, alaposan körülnéz)* Mit csinálsz itt?

PIROOSKA *(enyhe daccal)* Takarítok.

JOLÁN A kendőd honnan van?

PIROOSKA *(lekapja a fejtől, mosolyog)* Pétertől kaptam.

JOLÁN *(élel)* Jegykendő?

PIROSKA Nem, csak... (*Zavarban.*) Én kértem tőle. Tudod, mindig úgy szerettem volna, ha egyszer...

JOLÁN (*közbevág*) Én is. Azt én is szerettem volna.

PIROSKA Szóval, most nyaggatni fogsz. Azért jöttél, hogy visszahívj, hogy parancsolgass, hogy kínozz, ugye? Hát itt lakom azóta, láthatod. Szeretem. Ő is szeret. Kár ezen vitatkozni, hidd el.

Jolán kinyitja a táskáját, összehajtott papírszalvétát bont ki, személyi igazolványt és munkakönyvet vesz ki belőle, leteszi az asztalra.

JOLÁN Az igazolványaid. Ezek nélkül nem mész semmire.

PIROSKA Hát nem haragszol?

JOLÁN De. Haragszom. Na és? Változtat ez a tényeken?

PIROSKA (*Jolán nyakába ugrik*) Sose hittem volna, hogy meg tudsz érteni.

JOLÁN Úgy látszik, még nem vagyok öreg.

PIROSKA Te?! Ne hülyéskedj! (*Kacag.*) Amikor Feri rád néz, még mindig majd kicsik a szeme.

JOLÁN Nana.

PIROSKA Láttam!

JOLÁN Na, jó. Beszéljünk inkább rólad. Van már állásod?

PIROSKA Most hoztad a munkakönyvem, nem?

JOLÁN Tehát téged eltartanak. Értem. És mcndd, boldog vagy?

PIROSKA Nagyon! Péter olyan fiú, te, olyan ember, hogy...

JOLÁN (*közbevág*) Jártatok valamerre egy hét alatt?

PIROSKA Ki se mozdultam innen. Minek? Ő is alig várja, hogy hazajöjjön.

JOLÁN És a főbérő?

PIROSKA (*vállat von*) Még nem találkoztam vele.

JOLÁN Tehát bujkáltok. Értem. Nagyon boldog vagy?

PIROSKA Tökéletesen.

JOLÁN De örökké csak nem akartok itt lakni?

PIROSKA Persze, hogy nem. Már mindent elterveztünk. Csak hallanád Pétert, amikor elkezd, hogy így lesz, úgy lesz.

JOLÁN Az esküvőt mikorra tervezi?

PIROSKA Azt nem tudom. De lehet majd szövetkezeti lakást venni, és...

JOLÁN És csak aztán házasodtok össze?

PIROSKA (*kissé ingerülten*) Azt nem tudom, arról még nem beszéltünk.

JOLÁN Éppen erről nem?

PIROSKA Éppen erről! Mi a fontosabb: az a kis cetli, vagy a boldogság?

JOLÁN És te most nagyon boldog vagy, ugye?

PIROSKA (*indulattal*) Már tízszer megkérdezted és hússzor megmondtam. Boldog vagyok, boldog, boldog. Na, elhiszed?

JOLÁN Persze. Csak azt nem értem, miért nem beszél egy szerelmespár házaságról?

PIROSKA Ő nem beszél... (*Elszólta magát, megijed.*)

Szünet.

JOLÁN Nőtlen?

PIROSKA Egy év óta külön él a feleségétől.

JOLÁN Miért nem válik el?

PIROSKA Nem tudom.

JOLÁN Nem is beszélt róla?

PIROSKA Egyszer... Ügyvéd ő is, látta, milyen gusztustalan egy válóper. Irtózik tőle. És hogy jön ahhoz egy vadidegen ember, hogy beleszóljon, ítélkezzen a legszemélyesebb dolgaiban, azt mondta. És igaza van, teljesen igaza van.

JOLÁN Ezek szerint te scse leszel a felesége?

PIROSKA Én az egyetlen vagyok az életében, a legfontosabb. Nem mindegy, hogy feleségnek hívnak-e?

JOLÁN A főbérőtok szerint is mindegy?

PIROSKA Á, a főbérő. Ez úgyse tart már sokáig.

JOLÁN Gyereketek lesz?

PIROSKA Hát majd egyszer... gondolom.

JOLÁN És mi lesz a neve?

PIROSKA (*mosolyog*) Péter.

JOLÁN És a vezetékneve?

PIROSKA Számít ez?

JOLÁN (*erővel*) Számít, te majom. Én hiszek neked. Neki is. Sőt. Majdnemhogyan irigy... Szegény anyám, ha látná, hogy nekem tetszik egy ilyen törvénytelen ügy. De hát a földön élünk, bogaram. Törvények közt, szabályok, szokások közt.

PIROSKA Nem érdekelnek.

JOLÁN Nem akansz esküvőt?

PIROSKA Nem akarom, hogy áldozatot hozzon.

JOLÁN Neki a házasság áldozat?

PIROSKA Nem a házasság. A válás.

Szünet.

JOLÁN Nem akartam cipelni a bőröndöt. A ruháid is nálunk maradtak. Bármikor eljöhetsz értük. Különbösen se maradj el tőlünk. Pétert is hozd magaddal. Ne félj, nem fogom agitálni. De azért gondolkozzál. Szép ez így is, lehet. Én nem is mondok, hogy az esküvővel még szebb lesz, de a biztonság is számít, az alkosság is. Értesz engem?

5. JELENET

Aznap este. Piroška ruhástul fekszik az ágyon, képeslapot forgat. Péter érkezik. Piroška felugrik, hosszú csók.

PIROSKA Mindig olyan sokat kell várnom rád.

PÉTER Nem rám. A munkaidő végére.

Csók.

PIROSKA Képzeld, itt volt Jolán.

PÉTER Hogy került ide?

PIROSKA Hát mégiscsak a nővérem.

PÉTER Nyomozott?

PIROSKA Persze.

PÉTER És mit akart?

PIROSKA Elhozta a személyit meg a munkakönyvemet. És elhívott minket hozzájuk.

PÉTER (*még mindig gyanakodva*) Kedves.

PIROSKA Nagyon kedves. Nem is álmodtam volna, hogy ilyen rendes.

Péter leteszi a zakóját, kimegy a fürdőszobába. Piroška kinyitja a szekrényt, válogat a felső polcon levő konzervek között. Kivesz egyet, nyitni kezdi. Péter mossa a kezét, közben megnézi magát a tükörben. A látvány nincs kedvére. Dörzsöli a halántékát, hogy felfrissüljön. Visszamegy a szobába.

PÉTER Még nincsenek itthon?

PIROSKA Nincsenek. Nem tudom ezt a vacakot kinyitni.

PÉTER Nem is kell. Ráér.

PIROSKA Ettél?

PÉTER Ja, te éhes vagy?

PIROSKA Én nem. Jolán hozott süteményt, mert azt hitte: beteg vagyok. Megettük. (*Péter leül, rágyújt. Szünet. Piroška forgatja a kezében a dobozt. Felneéz.*) Rossz kedved van?

PÉTER (*nem őszinte*) Mmmm.

PIROSKA Fáradtnak látszol.

PÉTER Nehéz nap volt.

PIROSKA És mérges vagy, hogy megint haza kellett jönnöd, itthon kell ülnöd egész este, és konzervet vacsorázni...

PÉTER Bolondokat beszélsz. Ilyesmit gondolni se szabad. Köztünk semmit se „kell”, semmit se „muszáj”. A virágra ráparancsolnak és azért virágzik? Nem. Csak azért, mert ez az ő saját törvénye. És ászerint él.

Szünet.

PIROSKA És ha nem kap esőt?

PÉTER *(nem figyelt oda)* Esik az eső?

PIROSKA A virágot kérdeztem. Ha nem kap esőt, mit csinál?

PÉTER Elhervad. Nem érted, mit akartam mondani?

PIROSKA Dehogynem. Megmondtad.

PÉTER Na, ne filozofáljunk, inkább mesélek a praxisból, azt úgyis szereted. Jó? Gyere a díványra. *(Mosolyog.)* Gyere, siess!

Leülnek a díványra, hosszú csók.

PIROSKA *(alig kap levegőt)* Na, mesélj már. Mesélj.

PÉTER *(hanyatt fekszik)* Bejött hozzám egy munkásnő tanácsért. Vidékről jár be, az ottani bíróság alaposan elintézte.

PIROSKA Mit csinált?

PÉTER Összeállt egy munkással, több mint húsz éve. A munkást előzőleg ott hagyta a felesége és a férfinál maradt a kétéves kisfiú is. Ez az asszony felnevelte a fiút, több mint húsz évig élt együtt a férfival, szépen, békében és a munkás nemrég hirtelen meghalt. Volt életbiztosítása, az most már szép summa. Erre a törvényes feleség, aki húsz évig még a gyereke felé se nézett, most jelentkezett a pénzért. És megkapta, mert a munkás nem vált el, és mert nem volt ideje másként végrendelkezni. Az asszony még a lakásra is igényt tartott. Az ügy húzódik, de lehet, hogy teljesen kismizmizik az élet-társat, aki hűséges volt a munkáshoz, csak éppen nem volt papírja róla.

PIROSKA És mit tanácsoltál neki?

PÉTER Fellebbezni, fellebbezni.

PIROSKA Sikerülhet?

PÉTER Nem vagyok specialista ilyen ügyekben, de azt tudom, hogy civilizált államban mindenre van törvény... Mint az asztal, stabil, kemény, merev. Rajta nyúlik, alakul a rétestészta, mint az élet. Ha valahol nem jól illeszkedik a törvényhez, hát megsérül. Az ő baja. Az asztal marad.

PIROSKA Mintha az asztalt nem emberek csinálnák. *(Felül.)* Ez a történet bántott, mikor megjöttél?

PÉTER Ez.

PIROSKA Hamarabb mesélhetted volna. Kibeszélted volna magadból.

PÉTER Nem tudtam elkezdeni. Én nagyon nehezen szánom el valamire magam.

PIROSKA Kényelmes vagy?

PÉTER Nem. Talán azért, mert biztosna akarok menni. És előzőleg fontolgatok, méregetem az erőket...

PIROSKA Meddig?

PÉTER *(hirtelen felül, sokáig nézi Piroskát)* Nem tudom. Látod, ezt nem tudom.

PIROSKA *(megijed attól, hogy akaratlanul is a gondjára terelte a szót)* Komolyan mondom, mióta megvan a személyi igazolványom, egészen másként érzem magam. Jobban. Nem furcsa?

PÉTER Holnaptól kereshetünk állást, igaz? Kimehetünk az utcára.

PIROSKA És ma nem?

PÉTER Dehogynem. Tényleg! *(Felderül.)* Elmegyünk valahová?

PIROSKA Jó.

PÉTER Megvacsorázunk. Nagyszerű.

PIROSKA *(nevet)* Ugye, hogy éhes vagy?

PÉTER Emlékszel arra a kisvendéglőre Óbudán, mikor először találkoztunk? Hogy is hívták? Na... nem jut az eszembe...

PIROSKA Vén Diófa.
PÉTER *(lelkesen)* Az.

6. JELENET

A Cédula a telefonkönyvből ismert óbudai kisvendéglő helyiségeiben sok a vendég. Piroska és Péter asztaláról most emeli el a pincér a használt edényeket.

PÉTER Két duplát is kérek.

PINCÉR Azonnal, kérem.

Péter bort tölt. Koccintanak.

PIROSKA Mire igyunk?

PÉTER Most a... Vén Diófára.

Isznak.

PIROSKA Bár a múltkor mintha kedvesebb lett volna. Családiasabb.

PÉTER Farsang volt.

PIROSKA Azt a kis sapkát nyomták egymás fejébe. Mindenki énekelt. *(Kuncog.)*
Te, ne haragudj, de rémes látvány voltál abban a sapkában.

Egy nő átszalad a hátuk mögött a helyiségben, és eltűnik a terem végén.

PIROSKA Hova fut?

PÉTER Szerintem hasmenése van.

Nevetnek.

Aztán elkomolyodva nézik egymást. Péter keze kinyúl az asztal alatt, Piroska az ölében, két kezében tartja Péter kezét.

PÉTER Szeretlek.

PIROSKA *(bólint, halkán)* Tudom.

ÖRMESTER *(határozott hangja, felülről)* Jó estét kívánok. A személyi igazolványokat kérem.

A fiatalok szétrebbennek.

PIROSKA Tessék?

PÉTER *(halkán)* Mutasd meg a személyi igazolványodat.

PIROSKA Minek az?

PÉTER *(átnyújtja Örmesternek az igazolványát)* Razzia van.

Piroska előveszi táskáját, s amíg igazolványát keresi, látja, hogy a teremben máshol is igazoltatnak. Az egyik rendőr éppen a kijárat felé terel egy élénken ellenkező, agyonfestett fiatal nőt.

ÖRMESTER *(visszaadja Péter igazolványát)* Köszönöm. *(Elveszi Piroska igazolványát, lapozgatja.)* Neve?

PIROSKA Tóth Piroska.

RENDŐR Hol lakik?

PIROSKA Most a...

PÉTER *(közbevág)* Szegeden.

RENDŐR *(felnéz)* Szegeden, de hol?

PIROSKA *(értetlenül)* Bajcsy-Zsilinszky u. 97.

ÖRMESTER *(tovább lapoz)* Hol dolgozik?

PIROSKA Most nem dolgozom, mert...

ÖRMESTER És mit csinál Pesten?

PIROSKA Állást keresek.

ÖRMESTER *(már határozott)* Itt?

PIROSKA Dehogyan itt. Hanem...

ÖRMESTER Melyik szállodában lakik? (Szünet.) Rokonnál? (Szünet.) Na, tessék kérem, kifáradni. A bejáratnál várakozzék.

PÉTER De kérem! Semmi okuk, hogy gyanúsítsák. Ez a lány velem van, rendesen viselkedik. Tessék megkérdezni a körülményeit...

ÖRMESTER Majd megkérdezzük, ne féljen, fiatalember. Addig is, keresse talán másik lányt (Elmegy.)

PÉTER (tajtétkzik) Ez hallatlan!

PIROSKA (réműlten) Péter! Most mi lesz?

PÉTER Semmi, az égvilágon semmi. Menj csak ki, utánad jövök, ne félj.

Piroska lassan kimegy.

PÉTER (kiált) Pincér!

PINCÉR Itt vagyok kérem, ne tessék úgy kiabálni. (Leteszi a két duplát az asztalra.) Nem elég, hogy a rendőrség csinálja a cirkuszt?

PÉTER (állandóan a kijáratot nézi) Fizetek.

Pincér számol, a cédulát Péter elé teszi. Péter kitesz az asztalra egy ötvenest, feláll és a kijárat felé indul. A Pincér fejcsóválva néz utána, aztán ismét tálcára teszi a két kávét és elviszi.

7. JELENET

A bejárat előtt 7—8 lány áll egy csoportban, három-négy rendőr áll körülötük, távol tartja tőlük a kíváncsiskodókat. Péter egyenesen a lányok csoportja felé tart, de az egyik rendőr nem engedi oda. Integet Piroskának, vár. Megérkezik az Örmester is, a lányokhoz megy, és átnyújtja a személyi igazolványokat a Rendőrtisztnek. A Tiszt nézegeti őket. Aztán felneéz.

TISZT Melyik az a Tóth Piroska?

PIROSKA Én vagyok.

TISZT (Örmesterhez) Ezt miért hozta ide?

ÖRMESTER Egy hete nincs munkahelye, szegedi bejelentett lakás...

TISZT (türelmetlenül) Ugyan! (Piroska kezébe nyomja az igazolványt.) Jól néz-nénk ki, ha minden ilyen nőt összeszednénk.

Piroska véréig sértve, letaglózva áll. Tulajdonképpen csak most értette meg teljesen, hogy mi történt vele.

ÖRMESTER (rászól) Na, mire vár? Mondták, hogy elmehet.

Piroska megfordul, lassan Péter felé megy. Péter eléje siet, átöleli.

PÉTER Ha nem engednek el, bementem volna a belügyminiszterhez is. A legnagyobb disznóság.

Lassan baktatnak az utcán.

PIROSKA Az ilyesmit miért csinálják?

PÉTER Erkölcsrendészet.

Piroska sírva fakad és Péter mellére borul. Állnak.

8. JELENET

Késő este, aznap este a ház kapujában. Piroska egészen Péterhez bújik, amikor a Házmesterné a kaput nyitja.

PÉTER Jó estét kívánok.

HÁZMESTERNÉ Jó estét. (Tartja a kezét.)

PÉTER (pénzt ad neki, Piroskával indul tovább) Jó éjszakát.

HÁZMESTERNÉ (még bajlódik a zárral) Juhász úr!

PÉTER (a lépcső alján megáll) Tessék.

HÁZMESTERNÉ Egy pillanatra, legyen szíves.

Piroska a lépcsőnél marad, Péter visszajön a Házmesternéhez.

HÁZMESTERNÉ (Piroskára mutat, halkán) Legközelebb nem fogom beengedni.

PÉTER Hogy-hogy nem fogja beengedni?

HÁZMESTERNÉ Mert szabálytalan.

PÉTER Mióta nem fogadhat az ember vendéget?

HÁZMESTERNÉ Ez a vendég nem vendég. Már itt lakik.

PÉTER Honnan veszi ezt?

HÁZMESTERNÉ Én mindent tudok. Ez a dolgom. Ha továbbra is itt marad, és

a főbérő is beleegyezik, akkor be kell jelentkezni. Juhász úr ügyvéd, tudhatná.

PÉTER Mit számít egy-két nap? Ugyis el fogom venni feleségül.

HÁZMESTERNÉ (elnézően mosolyog) Tudom, kérem, mindenki ezt mondja.

PÉTER (elkeseredetten) Én nem vagyok mindenki, érti? Hagyjon engem békén.

HÁZMESTERNÉ Kultúremberek meg szokták érteni a rendet.

PÉTER Jól van, legközelebb kultúremler leszek, és a kapupénzt papírban fizetem. Jó éjszakát. (Elsiet.)

HÁZMESTERNÉ (kiált) Szégyellje magát! Szé... (Látja, hogy Péter már eltűnt a lépcsőnél, hát legyint, hiába nem fárasztja magát.)

9. JELENET

Két nap múlva, éjjel, Péter és Piroska fekszik az ágyban.

PIROSKA Hogy lehet, hogy ma nem csinált cirkuszt a házmester?

PÉTER Papírban fizettem a kapupénzt.

PIROSKA (megdöbben) Papírban?

PÉTER Papírban, papírban... Mert a papír számít. Vagyis: papíron nem a papír számít, de a gyakorlatban csak a papír...

PIROSKA (nevet) Az ipafai papnak fapipája van, tehát az ipafai papi pipa...

PÉTER (elmosolyodik, végtelen gyönyörűséggel) Te, te... Kis óvónő. Kis kereső, kis önálló... Te...

Eloltja a lámpát.

(A tv-film befejező részét júniusi számunkban közöljük.)